

לתקן ולהשלים כל העבר ומתוך התוועדות, ובפרט
הורים מדריכים וכו'

א. יש לעורר ולהרעיש אצל כל בני ישראל שבכל מקום ומקום, שינצלו הנתנית-כח דפסח שני - שמורה⁶ ונותן כח לתקן כל עניני העבודה בתורה ומצות - (גם) בנוגע לתיקון החסרון כפשוטו (במצב הכי ירוד)⁸.

ב. [כשנת תנש"א אמר:] יעשה כל אחד ואחת חשבון צדק בנפשו מכל הענינים שהי' יכול להשלים מפסח שני בשנת נסים עד לערב פסח שני בשנה זו, וישלים זאת בהקדם האפשרי⁹.

ג. הנתנית-כח דפסח שני לתקן ולהשלים העבר, היא (נוסף על הנוגע לעבר בסמיכות זמן, ימים, שבועות וחדשים האחרונים, שנה האחרונה, וכיוצא בזה) גם בנוגע לכל העבר, מאז שנעשה בר-מצוה¹⁰.

ד. ואפילו לפני בר-מצוה (כמו שכתב רבינו הזקן בשולחן ערוך¹¹), ועד שמצינו כמה וכמה סיפורים מגדולי ישראל שתיקנו גם ענינים שהיו לפני שבאו לכלל הבנה, עד לגיל היניקה, ובתחילת היניקה, ומרגע יציאתם לאויר העולם¹⁰.

ה. צריך להשתדל לתקן ולהשלים גם חסרון לגבי שלימות נעלית יותר, אשר, גם בהתבוננות קלה ושטחית בודאי יגיע כל אחד ואחת למסקנא שהי' יכול לעשות כמה וכמה ענינים בשלימות נעלית יותר¹².

(5) ראה משיחות ש"פ אחרי קדושים תשמ"ח - התוועדויות ע' 278: "...שצריכים ללחיות" עם ההוראות שמצד הזמן עצמו. ושם בהערה 2: "...ערב פסח שני, [ובשנה ג:] "אף שבמנחה דערב פסח שני אומרים תחנון (סידור אדה"ז לפני למנצח יענקל)" ושם ע' 290: "ולהעיר, שפסח שני הובא גם במגילת תענית, והרי, "הימים האלה הכתובין במגילת תענית אסורין בין לפניהם כו". ואף ש"בטלה מגילת תענית", ובמילא, בטל גם איסור תענית כו" לפניהם", בערב פסח שני. . הרי, מובן וגם פשוט, שגם לאחר ש"בטלה מגילת תענית" ניכר רישומם של הימים הכתובים במגילת תענית, ובמילא, גם הימים שלפניהם".

(6) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדויות ע' 147: "ידוע פתגם כ"ק מ"ח אדמו"ר שפסח שני ענינו "עס איז ניטא קיין פארפאלן, מען קען אלע מאל פאריכטן (אף פעם לא אבוד, תמיד ניתן לתקן), ואפילו מי שהי' טמא, או מי שהי' בדרך רחוקה, ואפילו "לכם", שהי' ברצונו, מ"מ יכולים לתקן".

(7) שם: "...בפתגם הנ"ל (ראה הערה הקודם) מודגשת (בעיקר) אפשרות התיקון גם במצב הכי ירוד, מצב דהיפך הטהרה (או הריחוק מביהמ"ק), המצב שהי' "לכם", ברצונו, כלומר, במזיד רח"ל - גם במצב זה לא אבוד, אלא יכולים לתקן וכו".

(8) שם ע' 159.

(9) ראשי דברים מש"פ אחו"ק י"ג אייר תנש"א: "יום ראשון זה הוא פסח שני. וידוע הפתגם דנשיא דורנו בזה, שההוראה מפסח שני היא "אז ס'איז ניטא קיין פארפאלען" - לעולם אין אבוד. ולכן, יעשה. . בהקדם האפשרי - בשבת גופא, או על כל פנים בימים הסמוכים, מתחיל מפסח שני עצמו, החל ממוצש"ק - הזמן דסעודתא דדוד מלכא משיחא".

(10) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדויות ע' 159.

(11) "בנוגע ל"עבירות (שנעשו) בקטנות", ש"אף על פי שאין צריך תשובה כשיגדיל, מכל מקום טוב לו שיקבל על עצמו איזה דבר לתשובה ולכפרה כו".

(12) שם ע' 159. ושם ע' 147: "ויש לומר, שהדגשת אפשרות התיקון גם במצב הכי ירוד היא בהוספה על המובן מעצמו מתוכן הפרשה ע"ד הציווי דפסח שני: "האנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא" לא

תעניות בה"ב

לנצל ימי רצון אלו להוסיף בתורה ומצוות

א. אלו הנוהגים להתענות בה"ב - ותבוא עליהם ברכה - צריכים להמשיך במנהגם הטוב, ובפרט שיש בזה שאלה של התרת נדרים, ואין להתיר אלא לצורך כו', כמו, מפני החלישות בכריאות הגוף ח"ו¹.

ב. גם אצל אלו שאינם מתענים בה"ב² ישנו העילוי בהימים דבה"ב - ימי רצון³, ולכן, צריכים לנצל ימים אלו להוסיף בכל עניני התורה ומצוות, תורה עבודה (תפלה) וגמ"ח (כמנהג ישראל בימי התעניות) - הוספה על הסדר הרגיל⁴.

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדויות ע' 259: "אשר, בודאי יברכם הקב"ה בשלימות הבריאות, כאמור, "לא אשים עליך (מלכתחילה) כי אני ה' רופאך", ובמילא, יוכלו להמשיך במנהגם הטוב להתענות בה"ב".

(2) שם ע' 258-9: "אע"פ שמנהג זה מובא בשו"ע, הרי, רואים במוחש שרוב בני ישראל בימינו אלו אינם מתענים בה"ב, ומספר המתענים הולך ומתמעט באין-ערוך לגבי הדור שלפנ"ז כו', וגם אין מכריזים ומברכים תענית בה"ב ביום השבת שלפנ"ז. [ושם הערה 15: להעיר, שטעם ההכרזה דתענית בה"ב בשבת שלפנ"ז, הוא, לפי שאין להם יום קבוע בחודש, ואין הכל יודעים מתי חלון, שלכן, יש צורך להכריז ולהזכיר אודותם, ועפ"ז, גם העדר ההכרזה בשבת שלפנ"ז גורמת למיעוט המתענים - מפני השכחה], ומכיון שההנהגה שלא להתענות בה"ב היא גם (ואדרבה - בעיקר) בחוגי החסידים, שמדקדקים ומהדרים בקיום השו"ע עד לאופן של מדת חסידות - כך, שבודאי אין זו הנהגה הקשורה עם חסרון ח"ו בהידור קיום השו"ע, ביראת ה' ואהבתו כו' - מסתבר לומר, שהעדר התענית הוא מצד העילוי. ויש לומר ההסברה בזה - שבימינו אלו הגיע הזמן שאין מקום לחשש וספק שענין המשתה ושמחה כו', עד ל"רוב טובה", יגרום למצב ד"חטאו בני". . ומכיון שכן, לא זו בלבד שאין צורך בתענית, אלא, אדרבה, כדי שיוכל לעבוד את ה' כדבעי (ש"אי אפשר שיבין וישתכל בחכמות והוא רעב כו"), צריך לאכול ולשתות כו' כפי המתחייב מצד בריאות הגוף ("היות הגוף בריא ושלם מדרכי עבודת ה' הוא"). . והאומר לעיל אינו אלא ביאור הנהגתם של רוב בני ישראל בימינו אלו שאינם מתענים בה"ב".

(3) ושם בהערה 29: "שהרי, לא יתכן שיהי' גרעון ח"ו בענין של קדושה - דין בשו"ע, שקיימו בני ישראל במשך כמה וכמה דורות, פעמיים בשנה, בהתחלת ימי החורף (לאחרי סוכות) ובהתחלת ימי הקיץ (לאחרי פסח), וכל פעם - ג' ימים (בה"ב)".

(4) משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדויות ע' 259: "...אלא שכל זה נעשה אצלם בקו של טוב ושמחה בגלוי, אכילה ושת"י כו" ע"ד ובדוגמת "יום טוב", הקשור עם אכילה ושת"י כפשוטה, טוב ושמחה בגשמיות, ועאכ"ל ברוחניות - "אין טוב אלא תורה", פיקודי ה' ישרים משמחי לב". וראה שם ע' 260: "וי"ל, שמכיון שנמצאים בסמיכות ממש לימות המשיח - נעשה כבר מעין ודוגמת זה בנוגע לתענית בה"ב, הן בנוגע לביטול התענית, והן בנוגע להוספה בעניני טוב ושמחה (ע"ד ובדוגמת "יום טוב"), הן בגשמיות, והן - ועאכ"ל - ברוחניות, כנ"ל".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ו. ההתבוננות צריכה להיות הן בנוגע לעבודתו בעצמו, והן בנוגע לפעולה עם הזולת, החל מבני ביתו, ואפילו לאחר כמה וכמה שנים¹³, שבניו ובנותיו הם לאחר הגיל ד"חנך לנער" (עד כ"ד שנה), ויש להם בעצמם בנים ובנות¹⁰.

ז. הנ"ל שייך גם לטף, שגם להם קל להסביר שכמה וכמה ענינים היו יכולים לעשות בשלימות נעלית יותר, עד שיתעוררו מעצמם לתקן ולהשלים באופן נעלה יותר, עד כדי טענה "למה נגרע" - ביחס לשלימות נעלית יותר¹⁴.

ח. הנ"ל כולל ובמיוחד מורים ומדריכים, משפיעים, רבנים וכו', ובנוגע לתלמידים שכבר גדלו ונעשו בעצמם מחנכים ומדריכים - יוכל למצוא דרכים להוסיף ולהשלים בהשפעתו שהיתה צריך להיות בשנים שלפני זה¹⁵.

היו במצב ירוך ח"ו . . כדאיטא בגמרא . . כלומר, הסיבה להעדר הטהרה שלהם אינה בגלל חסרון (ועאכ"כ ירידה) במעמדם ומצבם, אלא אדרבה, בגלל התעסקותם בקיום רצון ה' וכו'".

ושם ע' 149 "גם כאשר העבודה דפסח ראשון היתה בשלימות . . ניתוסף היר"ט דפסח שני . . שבו נעשית העבודה הרוחנית דעניני הפסח באופן נעלה יותר - כמוודע בשמו "פסח שני", **דילוג** (פסח מלשון דילוג) **שני**, למעלה מהדילוג דפסח ראשון. ועד כדי כך, שהשלימות דפסח ראשון אינה אלא ביחס למצב ההוה, אבל ביחס למצב העתידי - העילוי שניתוסף בפסח שני (דילוג שני), הרי זה עדיין מצב של חסרון, עד לחסרון שמעורר הטענה והתביעה "**למה נגרע!**"

ונמצא, שהיחידוש דפסח שני הוא בשני הקצוות: מחד גיסא - שגם מי שנמצא במצב ירוך כו' צריך לידע שאף דבר לא אבוד, ותמיד **יכול לתקן**; ולאיך גיסא - שגם מי שמצבו כדבעי, ומה שחסר אצלו בענין מסויים של קדושה הרי זה בגלל התעסקותו בעניני קדושה אחרים, צריך שיהי' **נוגע לו** המצב דענין זה עד שירגיש חסרון, ויטען "למה נגרע". בנוסח אחר, שגם מי שעבודתו היא בשלימות, ללא חסרון כלל - צריך להתבונן ולהרגיש שהשלימות שבהוה היא עדיין מצב של חסרון לגבי שלימות נעלית יותר, ועד שגם "חסרון" זה נוגע לו עד כדי **תביעה** "למה נגרע", ובמילא, **ישתדל ויעשה כל התלוי בו** להגיע לשלימות נעלית יותר, בעילוי אחר עילוי". עיין שם בארוכה.

13 שם הערה 122: "ואדרבה - כיון ש"רוב שנים יודיעו חכמה", ניתוסף בחכמתו כיצד יכול לפעול ביתר שאת וביתר עוז".

14 משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 159: ויש להוסיף ולהדגיש שכל האמור שייך לכא"א מישראל וכו'. ובהערה 124: "וכדרכם של ילדים - דבר שנוגע להם מבקשים ודורשים בתוקף, עד לבכי" בדמעות (מכיוון המוחין שאינם יכולים לסבול הצער כו'), וע"ז מתעורר האב - ובמיוחד אבינו שבשמים - למלא רצונם".

15 משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 159: "שתהי' בתכלית השלימות, ובעילוי אחר עילוי". וראה שיחת כ"ג אייר לנשי חב"ד - תשמ"ט התוועדות ע' 206-207: וכפי שרואים זאת בפשטות (דהיינו, שא"ז דבר הטעון לימוד, אלא דבר פשוט) שבשעה שפלוני (אנשים או נשים) לקח חלק בהקמת מוסד הקשור עם תורה, או יהדות בכלל, או מצות הצדקה (שהיא מצוה עיקרית בתורה) - הרי ע"י התבוננות בפעולותיו בתורה עבודה וגמ"ח ביום זה - ה"ה עושה חשבון צדק, חשבון אמיתי, איך ה' היום שלפני זה או השבוע לפני זה, הן בנוגע למוסדות שייסד בזמן שלפניו והן בחינוך ילדים שחינך בעבר (אפי' לפני כמה שנים) לחיים אמיתיים, חיי תורה מוארים, אשר אף שעתה הרי הם לומדים אצל מורה אחר או שנמצאים בעיר אחרת, מכל מקום, אינו שוכח את תלמידיו (או התלמידות), ומחפש הזדמנות - והקב"ה מצליחו בכך - לבוא בקשר עם התלמידים, ולספר להם ע"י מכתב או על ידי הטלפון, או כאשר נפגשים - שכיון שנוספה אצלו ידיעה ביהדות וכן בדברים טובים בכלל, דברי חכמה ודברי קדושה, רוצה הוא לשתף אותם בידיעות שנוספו אצלו.

ובהסברה, שבשעה שלמדו כמה דברים לפני כמה שנים, הרי היו מוגבלים אז למספר שעות מסוים - אבל כיון שנוסף עתה בחכמה בינה ודעת (של המחנך או המחנכת) לכן ה"ה רוצה להוסיף עניני החינוך, אף אם במשך שנים אלו נעשו - התלמיד או התלמידה - מחנכים בעצמם".

ט. קשר זה בין המחנך לשעבר עם התלמיד לשעבר, צריך להיות עם כל החיות שהיתה בשעה שהיו ביחד, ולהוסיף בזה, כיון שבינתיים התבגרו גם התלמידים ונוספו להם חכמה בינה ודעת, ולכן לא מספיק בכך שיוסיפו כפי שהי' אז "היקף" הפעולה, אלא יש להתחשב בהתבגרותם של התלמידים¹⁶.

י. ההוראה ע"ד תיקון ושלימות עניני העבר צריכה להיות גם (ובעיקר) בהענין דאהבת ישראל - הן בנוגע לתיקון הענינים הבלתי-רצויים, ולהוסיף עוד יותר באהבת ישראל ואחדות ישראל, בהנהגה יומית במעשה בפועל¹⁷.

יא. כדאי ונכון שההתעוררות [והתוועדות¹⁸] בכל הנ"ל תהי' (תחילתה) במעמד הציבור, "ברוב עם הדרת מלך", אשר, "אישי את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק", מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל¹⁹.

יב. בכל מקום יערכו התוועדות מיוחדות (בימי סגולה שבין פסח שני ל"ג בעומר, ובימים הסמוכים) שבה יעוררו אודות תיקון ושלימות כל עניני העבודה, מתוך שמחה וטוב לבב - בהתוועדות של שמחה²⁰.

16 שיחת כ"ג אייר לנשי חב"ד - תשמ"ט התוועדות ע' 207. ושם: "לדוגמא: אף שלמדה המחנכת עם התלמידות דיני כשרות, הדלקת נרות שבת קודש או יל"ט או טהרת המשפחה, הרי בשעה שנוסף בהבנה בדברים אלו, או בחשיבותם של דברים אלו - צריכה וחייבת היא לספר לתלמידות (אפי' אם יש כבר לתלמידות כתות של מחונכות בפ"ע, כ"ל) על מה שנוסף אצלה בהסברת הענין, ועד כמה הענין טוב, הן בגשמיות והן ברוחניות, ועד כמה הענין עיקרי שעל ידו מתקשרים עם הקב"ה מקור כל הברכות וכו'".

17 משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 157-8: "באופן ד"חגו כבוד זה לזה", לא רק ברגש הלב".

18 פסח שני תשמ"ח - התוועדות ע' 300: "ישנם כמה מנהגים מיוחדים בפסח שני, כולל גם הענין הכי נפלא שניתוספה עוד הזדמנות להתוועדותם של כמה וכמה מישראל, אנשים נשים וטף, מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל".

19 משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 160: "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד".

20 שם ע' 160. וראה שם ע' 164: "נהוג לסיים ההתוועדות בהוראות בנוגע למעשה בפועל - "המעשה הוא העיקר": לכל לראש - המדובר לעיל ע"ד עריכת התוועדות בכל מקום בקשר ובשייכות להוראה דפסח שני, אשר, גם ענינים הקשורים עם תיקון ותשובה צריכים להיות (לא מתוך מרה-שחורה ח"ו, אלא) מתוך שמחה דוקא, ע"י התוועדות חסידית, נוסף על התועלת שנעשית ע"ז שמתדברים איש עם רעהו כיצד [ובהערה 32: אבל בנוגע לעצם הענין **שצריך** לתקן ולהשלים - אינו זקוק להתעוררות ממישהו אחר, אלא מתעורר מעצמו ומאליו, כמו בפסח שני בפעם הראשונה שאותם אנשים באו מעצמם (ללא התעוררות ממישהו אחר) וטענו "למה נגרע!"] לתקן ולהשלים כל עניני העבודה בתכלית השלימות". ראה שיחת פסח שני תשמ"ח - התוועדות ע' 300: "ישנם כמה מנהגים מיוחדים בפסח שני, כולל גם הענין הכי נפלא שניתוספה עוד הזדמנות להתוועדותם של כמה וכמה מישראל, אנשים נשים וטף, מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסר ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הוא העיקר

ל"ג בעומר

ל"ג בעומר - יום שמחתו של רבי שמעון בר יוחאי

א. ל"ג בעומר [יום הסתלקותו של רשב"י] הוא יום טוב² ויום שמחה - יום שמחתו של רשב"י, שהודיע והכריז ופירסם שיום זה הוא יום שמחתו, וצוה שכל בני ישראל ישמחו ביום שמחתו.³

ב. פשט המנהג בכמה קהילות קדושות בישראל (ומספרם הולך ומתרבה), וכן הוא מנהג חב"ד - שהשמחה דל"ג בעומר היא מהתחלת המעת-לעת, ליל ל"ג בעומר, והולך ומוסיף (משעה לשעה כו') במשך כל המעת-לעת.⁴

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמח ואלך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה שיחת (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 11-31: "ל"ג בעומר, יום הסתלקותו של רשב"י, הוא - יום שמחתו, מצד גודל העילוי שנעשה אצלו בעת ההסתלקות. . . ולא עוד, אלא, שרשב"י צוה [שם] הערה 43: כולל גם נתינת-כח שיוכלו לשמוח ביום זה, ולא רק באופן של גזירת הכתוב, אלא גם באופן המובן בשכל, ועד להשכל דנה"ב] שישמחו ביום זה, היינו, ששמחתו של רשב"י פעלה גם אצל (כל העומדים סביבו, ועאכ"כ אצל) תלמידיו [שם] הערה 45: וביניהם גופא - ככל שגדלה מעלת התלמיד בקירובו לרשב"י גדלה מעלת השמחה מגודל עלייתו של רשב"י, ואצל כל ב"י (עד סוף כל הדורות - שמחה גלוי, שזוהי הנהגה מיוחדת שלא מצינו דוגמתה אפילו בהסתלקותו של משה רבינו (ועאכ"כ אצל שאר תנאים ואמוראים)).

2) ולהעיר משיחת ל"ג בעומר תשנ"א - התוועדות ע' 215: "ולפני הענינים שבינתיים, כמו אכילת סעודה [להנהיגים באכילת סעודת ל"ג בעומר גם בלילה, ועכ"פ טעימת דבר מאכל ומשקה, שעל"ז ניתוסף בבריאות הגוף וכו'"]. ולהעיר משיחת ש"פ אמור תש"נ - התוועדות ע' 176: "נוסף על הסעודות של שמחה שעושים בל"ג בעומר מצד עצמו". וראה ש"פ אח"ק תש"נ הערה 92 - התוועדות ע' 148: "בש"ע אדה"ז א"ח סתצ"ג ס"ה: נוהגין קצת להרבות בשמחה ביום זה. . . וראה אגרות-קודש אדמו"ר הזקן ריש ע' קז: ואי לזאת שישו ושמחו בה' בכל לב ונפש ולעשות יום משתה ושמחה בח"י אייר וכו'".

3) משיחת ל"ג בעומר תנש"א - התוועדות ע' 211. ראה ש"פ אח"ק, ל"ג אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 297: "שמצד שמחתו של רשב"י שוללים אפילו אמירת "נחם" (דאף שזוהי תפלה בקשר לביטול ענין הגלות, מ"מ, מודגש בה ענין דהיפך השמחה כו'), כידוע הסיפור בא' שאמר "נחם" בל"ג בעומר, ונענש על זה בעונש הכי תמור דהיפך החיים, רחמנא ליציל" (ובש"פ אמור תש"נ הערה 97 - התוועדות ע' 169: "אף שהי' נוהג כן בכל השנה"). ושם בתנש"א ע' 211-2: "...ולהעיר ע"ד החידוש בסיפור זה - בשתיים: (א) העונש כשלעצמו, דבר היוצא מן הכלל לגמרי שאינו רגיל כלל בצדיקים. . . (ב) פירסום העונש, היפך הזהירות שלא לפרסם דבר בלתי-רצוי אפילו על בעל-חי. . . ויש לבאר טעם הדבר - שהעונש ופירסומו הוא כדי להוסיף בהדגשת גודל מעלת השמחה בל"ג בעומר, ושליטת הפכו כו'. . . וכיון שאצל רשב"י היתה פנימיות התורה בגילוי, לא הי' אצלו ענין החורבן כלל, ולכן, ביום שמחתו (ביום ההסתלקות, גמר ושלמות כל עבודתו) מושללת לגמרי אמירת "נחם", כיון שביום זה מודגש ביותר ענין הגאולה".

4) שיחות (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 307: "אודות השמחה דל"ג בעומר. . . מצינו חלוקי דיעות אם ענין זה מתחיל רק ביום, או שמתחיל כבר בלילה. . . ויש להוסיף בביורו והכרעת הענין - ע"פ המבואר בדרוש הידוע בסידור גודל העילוי דל"ג בעומר, שבו נשלם הביור דפרטי הספירות עד הוד שבהוד, "תשלום וסוף לעיקר המידות", ומכיון שענין זה נעשה בליל ל"ג

להשתדל שיהי' יום שמחתו דכל בני ישראל - בכל מקום

ג. כל אחד ואחד יעשה התלוי בו שבכל מקום ומקום שנמצאים שם יהודים שיחגגו ל"ג בעומר בשמחה גדולה⁵, על ידי עשיית התוועדות [כינוס⁶] כו' [או⁷] תהלוכה של ילדים, וברוב עם הדרת מלך⁸.

לעשות התוועדות, ותהלוכה לילדים בסיסמת "יחד כל ילדי ישראל" בפירסום ושטרעם גדול וכו' - ומתוך שמחה

ד. כנהוג⁹ בשנים האחרונות - ישתדלו שבכל מקום ומקום תתקיים בל"ג בעומר "תהלוכה", להדגיש¹⁰ ולהראות באופן גלוי לעין כל, גם לעיני עמי הארץ, שיהודים הולכים לקיים רצון קונם, ובאופן של הליכה מדרגא לדרגא¹⁰.

ה. בפרט כאשר נמצאים במדינת הרווחה (כמדינה זו וכיוצא בזה) שיכולים לקיים תורה ומצוות ללא רדיפות והפחדות כו', שצריכים לנצל מצב זה לערוך תהלוכות פומביות שבהם יתבטא תוכן הליכתם של בני ישראל בעניני יהדות¹¹.

בעומר. . . בתפילת ערבית. . . בנוסח של ה"רבנו של עולם" בזכות ספירת העומר. . . יתוקן כו' הוד שבהוד. . . שלאחרי ההתחלה בליל ל"ג בעומר - הולך וניתוסף במשך היום כולו כולל גם בלילה שלאחריו. . . מ"מ, ישנה עדיין (ובפרט לפני חצות) ההשפעה דיום הל"ג הסמוך אליו וכו'".

5) ראה משיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - ע' 178: "ל"ג בעומר הוא יום שמחתו של רשב"י, ולא רק שמחה סתם, אלא "שמחה גדולה" דוקא. וכמודגש במנהג ישראל שאע"פ שבימי הספירה ישנם הגבלות בענין השמחה. . . מ"מ, בל"ג בעומר עצמו משנים (ע"פ התורה) הנהגה זו ומוסיפים בשמחה, עד לשמחה הכי גדולה - שמחת חתן וכלה, שנוהגים לעשות חתונות בל"ג בעומר. וכן בנד"ד - שבל"ג בעומר זה עושים כאן חתונה, ולא רק חתונה אחת, אלא שתי חתונות, "כפליים לתושי" [ולכן מקצרים הידבור בכמות וכו'"].

וראה ש"פ אמור תשמ"ט הערה 40 - התוועדות ע' 113: "ויש לומר שזהו א' הטעמים של"ג בעומר הוא יום שמחה גדולה, לא רק בערך לימי הספירה, אלא בערך לכל ימי השנה - מפני העילוי שנעשה ע"י השלום שלאחרי מחלוקת, כיתרון האור מן החושך. ובשוה"ג: וראה "היום יום" ל"ג בעומר, ש"אצל אדמו"ר האמצעי הי' ל"ג בעומר "מיל"ט המצויינים", מען פלעגט ארויסגיין אויפן פעלד כו'. . . א גאנץ יאר האט מען געווארט אויף ל"ג בעומר".

6) ש"פ אח"ק תש"נ התוועדות ע' 148: "יום שמחתו של רשב"י ע"י התוועדות, כינוסים ותהלוכות ברבים לכבוד רשב"י ויום שמחתו".

7) משיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 179: "ונחזור לענינו - הדגשת ענין השמחה בל"ג בעומר בנוגע לכל עניני העבודה, ובפשטות - לערוך התוועדות של שמחה, כאן, ובכל המקומות ששומעים הדברים".

8) משיחת ש"פ אח"ק תש"נ - התוועדות ע' 149. וראה משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 268-9: "יש להשתדל של"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י, יהי' יום שמחתנו" דכל בני ישראל בכל מקום שהם. . . ע"י עריכת חגיגות וכו'".

9) ראה ל"ג בעומר - בעת ה"פאראד" תש"נ - התוועדות ע' 198: "מהענינים המיוחדים בהחגיגות דל"ג בעומר בקשר לילדי ישראל - כפי שנקבע המנהג בכל קצוי תבל לערוך תהלוכה. . . ובהדגשה יתירה בתהלוכה של ילדים וכו'".

10) משיחת ש"פ אח"ק תש"נ - התוועדות ע' 269: "ותוכן הענין ע"פ המבואר בדרושי חסידות (מיוסד גם על נגלה דתורה) שתכלית ירידת הנשמה למטה לבוא מבחי' עמידה, "עומדים", לבחי' הליכה, "מהלכים". וענין זה בא לידי ביטוי (בין השאר) גם בתהלוכה כפשוטה - שמזמן לזמן ("בעת רצון") מתאספים והולכים כולם יחדיו (כל הציבור כולו, "אל תפרוש מן הציבור"), להדגיש ולהראות. . . מדרגא לדרגא, "ללכו מחיל אל חיל". וראה ל"ג בעומר - בעת ה"פאראד" תש"נ - התוועדות ע' 192: "...מהטעמים למנהג ישראל (תורה היא) לחגוג את יום שמחתו של רשב"י ע"י הקהלת ואחדות ילדי ישראל". עיין שם.

11) משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 269-70: "ואדרבה, מקבלים עזר וסיוע ממלכות המדינה. . . ובהדגשה יתירה - כשיכולים להראות באצבע ולומר: הנה עומד יהודי, יחד עם אשתו, אשר, במשך יובל שנים היו במדינה שלא הניחה ליהודים לעסוק בתומ"צ, ע"י הפחדות ורדיפות וכו' וכו', ואעפ"כ, שום דבר לא מנע מהם ללך מחיל אל חיל בעניני יהדות, ועכשיו זוכים לראותם (מראה באצבעו ואומר זה) כאן, בד' אמות אלו, בבית-הכנסת ובית-

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ .נ. ת. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiah.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אחרים שישתתפו בזה, מתחיל מהוראת דוגמא חי' אישית איך שהוא משתתף בזה בחיות ובשמחה¹⁸.

י. בודאי יפרסמו הדברים האמורים בכל מקום ומקום, בכל עיר ועיר וכו', כולל ובמיוחד - בארצנו הקדושה¹⁹.

יא. הפעולות בכלל זה יהיו מתוך שמחה, בהתאם לתוכנו של ל"ג בעומר - יום שמחתו של רשב"י [כולל - שגם ההכנות בימים שלפני זה נעשים מתוך שמחה, כטבע האדם שהידיעה שמתקרב יום שמחה פועלת כבר רגש של שמחה]¹⁹.

יב. גם כאשר הפעולה בזה נראית כ"דחק", עבורה קשה, הרי, מכיון שמדובר אודות ענין בלתי-רגיל, הקשר עם רשב"י, "כדאי הוא ר' שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", ולהתייגע בפעולות אלו גם באופן של "דחק"²⁰.

יג. עריכת ה"תהלוכות" של ילדי ישראל בסיסמא [הדגשת והכרות]²¹ "יחד כל ילדי ישראל" - כלשון הכתוב "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד", כידוע הקשר והשייכות דפסוק זה לרשב"י²².

לדבר בתהלוכה אודות רשב"י והוספה בתורה ומצוות

יד. פשוט, שבמהלך התהלוכות ידברו עם הילדים (והמבוגרים) ויספרו להם [ויש לקצר]²³ אודות רשב"י וכו'.

18) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התוועדות ע' 149: "ובפרט בהתחשב בכך שהתהלוכות מוסיפות באחדות כל ישראל, "שבת אחים גם יחד", ובחינוך ילדי ישראל, "תוך נלעך ע"פ דרכו גוי" . וע"ז - בודאי יהיו התהלוכות דל"ג בעומר קידוש השם גדול לבני ישראל ולכל העולם כולו, ויחזקו עוד יותר את האחדות דבני ישראל בכל מקום שהם".

19) ש"פ אחו"ק תשמ"ח - התוועדות ע' 297.

20) שם ע' 297: "ואפילו כאשר כן הוא המצב לאמיתו (לא רק שגורא נכ"). ושם בשיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר ע' 267-8: "כאן המקום לעורר גם אודות הפעולות בקשר לל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י - שבודאי התחילו כבר לעסוק בהם, ובאופן דמוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לל"ג בעומר . . . והתקוה חזקה שהיבור בכל זה (מיוסד על המבואר בתושבע"פ, במאמרי חסידות ושיחות קודש של רבותינו נשיאנו) יפעל פעולתו, ובפרט . . . שכבר עסקו בפעולות אלו בשנים שלפ"ז יותר מג' פעמים (הנהגה טובה שנהגתי שלוש פעמים)", ואפילו אלו שמסיבה שונה ומשונה לא עשו "שטורים" בהכנות לל"ג בעומר בשנים שלפ"ז, וצריכים עכשיו להתחיל - יש להם הנתנת-כח וההבטחה שיצליחו בכל ענינים אלו, ובפרט ע"פ המובן מדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סימו כל עניני העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים" . . . הרי בודאי שיש הכל מן המוכן, ולא רק מן המוכן אלא **מוכן ומזומן ממש**, כולל (בנדר"ד) בנוגע להכנות לל"ג בעומר, ועאכ"כ בנוגע לל"ג בעומר עצמו".

21) ראה משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 160: "והדגשה מיוחדת בנוגע לילדים, ובפרט בל"ג בעומר, ע"י תהלוכות הדגשת והכרות "יחד כל ילדי ישראל" [ובאופן שגם המבוגרים (ההורים והזקנים כו') מצטרפים אליהם, ע"ד מ"ש "והשיב לב אבות על בנים", "על ידי בנים"]".

22) משיחת (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 311. ולהעיר משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התוועדות ע' 148: "יחד שבטי ישראל" "יחד ילדי ישראל", "שבת אחים גם יחד".

23) ראה שיחת ל"ג בעומר תש"נ - התוועדות ע' 199: "ויש לסיים ולהתכונן בזריזות לעריכת התהלוכה עצמה, - ובפרט שאין לעכב את הילדים זמן ארוך יותר מדאי, כיון שביום ל"ג בעומר אינם הולכים ל"חדר" ול"שיבה", ולכן יש לקצר בכמות בהדברים הנאמרים, ענינים מתושבע"פ ותושבע"פ, שלומדים גם ב"חדר" וב"שיבה", ומה גם שכיון שמדובר אודות ילדים שהם בעלי חכמה בינה ודעת, הרי, מהענינים שנאמרו לפ"ז, החל מ"לב הפסוקים ומאמרי חז"ל, יש להם מספיק לחשוב ולהתבונן, להוסיף ולהעלות בקדושת".

ו. עריכת חגיגות ותהלוכות כו', דכל בני ישראל בכל מקום שהם, בחוץ לארץ, ועל אחת כמה וכמה בארץ ישראל, שבהם ישתתפו האנשים והנשים (בנפרד, בתכלית הצניעות, כמוכן) והטף¹².

ז. [הנ"ל הוא] במיוחד בנוגע לט"ף - כמנהג ישראל מדורי-דורות שבל"ג בעומר ממעטים בלימוד התינוקות של בית רבן, חצי היום או שליש היום, ויוצאים [לשדה]¹³ לשמוח עם הילדים בעניני הרשות (לכאורה), ועל ידי זה ניתוסף בלימוד התורה¹⁴.

ח. בכדי שזה (התהלוכות) יהי בהצלחה רבה ומופלאה¹⁵, דרושים לכך גם ההכנות המתאימות, מתוך פרסום ושטרעם גדול, למשוך כמה שיותר ילדים שישתתפו בזה¹⁶.

ט. בטח יעשה בזה כל אחד ואחת כל התלוי בו [אנשים נשים וטף כל חד וחד לפום שיעורא דילי]¹⁷, וכמו כן להשפיע על

המדרש - הרי בודאי ש"החי יתן אל לבו" ללמוד מהנהגתם במדינה ההיא שתהי' "דוגמא חי" בנוגע להנהגתנו במדינה זו, לאחר שהקב"ה גאל אותנו ממעמד ומצב של ממשלה הרודפת כו', והביאנו למעמד ומצב של ממשלה שעוזרת ומסייעת בכל עניני יהדות".

12) שם ע' 268-9. ראה משיחת (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 311: "ולכן יש להשתדל שביום ל"ג בעומר ירבו כל בני" בכל מקום שהם בעניני שמחה, הן בנוגע לאנשים והן בנוגע לנשים (בנפרד, בתכלית הצניעות, כמוכן), והן בנוגע לטף. ועוד.

13) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התוועדות ע' 148: "כידוע המנהג לצאת לשדה בל"ג בעומר, וכי"ב".

14) משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח שם: "אלא, שמכיון שמדובר אודות תינוקות של בית רבן (שנתחנכו כדבעי כו'), עושים זאת בתמימותם בתור "מנהג ישראל תורה היא", ועד שעל"ז ניתוסף בתשוקתם ללימוד התורה (לאחרי ל"ג בעומר, ובתור הכנה - גם לפניו), בידעם שענינו של רשב"י - "תורתו אומנתו".

15) משיחת ש"פ אמור תש"נ - התוועדות ע' 166: "ויש לומר, שזהו א' הטעמים שמצינו במנהגי ישראל בל"ג בעומר הדגשה מיוחדת בנוגע לפעולות עם ילדי ישראל הקטנים, שבה מודגשת ביותר אחדותם של ישראל (הקטנים עם הגדולים)", "שבת אחים גם יחד".

16) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התוועדות ע' 149: "...צריכים לראות שהפרסום והשטרעם של התהלוכות שנה זו יהי . . . יותר מאשר בכל השנים שעברו (שגם אז הי' בהצלחה בלתי-משוערת)". וראה משיחת ש"פ אמור תשמ"ח - התוועדות ע' 336: "ובפרט לאחרי שראו את גודל ההצלחה וביותר שהיתה בל"ג בעומר השתא, ובמיוחד במקומות שבהם עסקו באופן ד"גיעתי", שע"ז נעשה "ממצאת", באופן של מציאה, שלא לפי ערך היגעה".

17) ראה שיחת ל"ג בעומר תש"נ - התוועדות ע' 199: "ובודאי תהי' התהלוכה בהצלחה רבה, בקרוב פאר והדר, כולל גם שאין לחשוש מגשם, כיון שיהי' מזג אויר (וכל הענינים הקשורים לתהלוכה באופן) טוב ונעים".

וראה ש"פ בה"ב, מבה"ח סיון תש"נ - התוועדות ע' 219: "...לאחרי הקדמת הזירוז ע"ד ההכנות לתהלוכות דל"ג בעומר, ובסדר מסודר, ע"י הקדמת המחשבה והדיבור עד למעשה בפועל . . . היתה הצלחה רבה ומופלאה, בריבוי התהלוכות בכמה וכמה מקומות, ובאופן נעלה יותר מהשנים שלפני זה, כולל גם שנת תשמ"ח והקהל".

16) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התוועדות ע' 149: "כיון שנשארו כמה ימים עד ל"ג בעומר (ביום ראשון הבע"ל), צריכים לדאוג שיעשו את כל ההכנות הראויות לכך, כמו בכל דבר שבקדושה, כיון שזה בעל חשיבות חייבת להיות לזה הכנה, עד "הכנה דרבה". מתחיל עם החלטות טובות בזה בשבת, ואח"כ הפעולות בזה במשך השבוע הבא, ביום א', ב', ג', ד', ה', ו', ויום השבת וכו'".

17) ש"פ אחו"ק תשמ"ח - התוועדות ע' 297: "יש להזכיר עוה"פ אודות ההכנות לל"ג בעומר ב"שטרעם" המתאים, בכל מקום ומקום, וע"י כל אחד ואחת וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ ת. נ. צ. ב. ה.

<http://www.moshiach.net/blind> נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט:

יחיא אדונו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

- מזמור ל"ג בתהלים³³, בתורה - בפרשת השבוע, ובפרט בחלקו המיוחד ליום זה³⁴.

כא. מובן ופשוט שגם לאחר ל"ג בעומר יש לעשות ולהשלים כל הנ"ל, כלימוד פסח שני דמיני' אזלינן: ניטא קיין פארפאלן, ובכפליים לתושי'³⁴.

להשתדל לנצל כל רגע דיום זה

כב. צריכים להשתדל בעבודת "יום סגולה" זה, לנצל כדבעי כל רגע ורגע בהמעת-לעת, עד להרגע שסופרים היום שלאחרי זה³⁵.

כמה פעמים ניגנו הנה מה טוב וכו' בקשר ל"ג בעומר

כג. כמ"פ ניגן [הורה לנגן] כ"ק אדמו"ר מלך המשיח בקשר ל"ג בעומר, הפסוק "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד" (ששייך לרשב"י), עם הניגון הנהוג אצל חסידים³⁶.

לקבל החלטות בעניני העבודה של הרשב"י - אהבת ישראל

כד. בעמדינו בל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י - צריך כל אחד ואחת לקבל החלטות טובות גם בעניני העבודה המיוחדים דרשב"י³⁷ - נוסף על ההנהגה באהבת ישראל [בנהוג כבוד זה לזה]³⁸³⁹.

33 "ספר תפלות דוד בן ישי בתור נעים זמירות כל בני ישראל".
34 בהמכתב שם.

35 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 176. ושם ע' 177: "שנוסף לכן שכל שמתארך הזמן השייך לספירת הוד שבהוד פועלים עוד יותר ועוד יותר, הרי, סוף היום (לאחרי תפלת מנחה, ואפילו "מנחה מאוחרת"...) שייך לדרגא הכי אחרונה בהוד שבהוד גופא, הסיום ד'סופן' ("סוף מעשה") ממש, ובמילא, מאיר בו דרגא הכי עליונה ד'תחלתן' ("מחשבה תחילה") ממש".

36 ראה ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 167: "יש לעורר אודות עניני ל"ג בעומר . . . ובתור התחלה - ניגנו עתה הפסוק "הנה מה טוב . . . גם יחד" (ששייך לרשב"י) עם הניגון הנהוג אצל חסידים". וראה ש"פ אמור תש"נ - התוועדות ע' 183: "ולפני" - ניגנו עוד הפעם הפסוק "הנה מה טוב . . . גם יחד". וראה ל"ג בעומר - בעת ה"פאראד" תש"נ - התוועדות ע' 201: "טרם צאתו התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "הנה מה טוב . . . גם יחד". וראה ש"פ בחוקותי תשמ"ט - התוועדות ע' 201: "אח"כ ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א "הנה מה טוב . . . גם יחד".

37 ראה שיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 2-171: "מעלתו של רשב"י - גדולה ביותר, וכדאיתא בזהר שרשב"י אמר "אית חד ואנא הוא, דכתיב וצדיק יסוד עולם".

38 אכל ביחד עם זה, מצינו שהיו גם חב"דו של רשב"י - "רשב"י וחבריו", היינו, שכבר בזמנו של רשב"י נתפרסם בנגלה דתורה שיש לרשב"י "חברים" (שהם בערכו כו'), והולך ומתפרסם ונמסר מדור לדור ומשנה לשנה לכמה וכמה כו', ומזה מובן, שגם דרגתו של רשב"י ("צדיק יסוד עולם") נמשכת ומתגלה ופועלת אצל כאו"א מישראל - בבחי' עיבור עכ"פ (כמבואר בתניא) וכי"ב.

39 ובפרט שמדור לדור הולך וניתוסף ב"פיוצו מעיינותיך חוצה", הפצת המעיינות דפנימיות התורה (תורתו של רשב"י) חוצה - אזי נמשכים ומתגלים כחות נוספים בכל הקשור לדרגת צדיק, עד לדרגות הכי נעלות, "צדיקים שהם מועטים", שגם דרגות אלו נמשכות ומתגלות ופועלות פעולתן כו'.

40 ולהעיר מהמשך המאמר "ראה הקב"ה בצדיקים שהם מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור" שתלן דייקא, שתילה ונטיעה, שע"ז נעשית הצמיחה דפירות ופירי פירות כו'. ומזה מובן גם בנוגע להענין ד'תורתו אומנתו' דרשב"י - שנעשה באופן ששייך (מעין ודוגמא) אצל כאו"א מישראל וכו'. ועיין משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 303 בארוכה.

38 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 312: "ושלימות זו - לנהוג כבוד זה בזה - היתה אצל רשב"י, שהי' מחמשת תלמידיו הגדולים של רבי עקיבא וכו' והמיוחד שבהם וכו' שאמר לתלמידיו "שנו מדותי, שמדותי תרומות מתרומות מידותי של רבי עקיבא", שהדגיש הענין דאהבת ישראל כ"כלל גדול בתורה".

39 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 313. ושם ע' 312-3: "ויש להוסיף בהדגשת הנהגתו של רשב"י באהבת ישראל - בסיפור הגמרא וכו'.

וכו', ויעוררום להוסיף בכל עניני יהדות, תורה ומצוות'.
ובמיוחד - ללמוד מהנהגותיו של רשב"י, ומהם²⁴:

טו. א) לימוד באופן ד'תורתו אומנתו' - [שהנהגה] מעין ודוגמת זה שייכת אצל כאו"א מישראל, שבזמנים הקבועים ללימוד התורה יכול וצריך להיות במעמד ומצב ד'תורתו אומנתו' [ראה לקמן אות כ"ה]²⁵.

טז. ב) עבודה באופן ד'בחד קטירא . . . בי' אחידא כו', שכתוצאה מזה נעשית העבודה גם בעניני הרשות באופן דבכל דרכיך דעהו", היינו שב"דרכיך" (דרכים שלך, בעניני הרשות) גופא נעשה "דעהו" [ראה לקמן אות כ"ט]²⁶.

יז. נקודה זו יכולים וצריכים להסביר אפי' להטף. עד לקטן שבקטנים, שגם אצלו יהי' הענין ד"בכל דרכיך דעהו", אשר, עם היותם דרכי קטנות, "חנוך לנער על פי דרכו", מכל מקום, נעשה בהם ועל ידם הענין ד"דעהו"²⁷.

יח. בקשה נפשית - להשתדל גם להוסיף בהסברת הדברים [הנ"ל] באותיות ובסגנון המתאים, החל מהמסביר עצמו, שיונה אצלו, ובמילא, יהיו הדברים יוצאים מן הלב, שאז נכנסים ללב השומע²⁸.

יט. [הנ"ל הוא] נוסף לכך שאומר הדברים בשם אומרם - אם משער שעל ידי זה יתוסף בקיום הענין, כראות עיניו ולפי הבנתו, לתועלת הצלחת הפעולה במעשה שהוא העיקר, וכל זה - לאחרי הקדמת הפעולה בענינים אלו בנוגע לעצמו²⁹.

הצעת רבים - צדקה במספר ח"י, מזמור ל"ג בתהלים, ובפרשת השבוע

כ. הנני³⁰ לעורר ע"ד הצעת רבים והחלטתם לעשות כן במעשה בפועל, להוסיף בתורה עבודה וגמ"ח³¹ - נתינה לצדקה במספר ח"י - והרי ל"ג בעומר הוא ח"י באייר³², בעבודה

24 משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 270.

25 שם ע' 270: "דאף שהנהגה ד'תורתו אומנתו' כפשוטה ממש שייכת רק ל"רשב"י וחבריו" (כמבואר גם בש"ע), מ"מ, מעין ודוגמת זה וכו'".

26 שם ע' 270-1.

27 שם ע' 271: "...באמיתיות, עד להשלימות ד'ידעתי הייתי', - ואדרבה, אצל הקטנים מתקבל הדבר יותר, כידוע בענין "אני מתפלל לדעת זה התינוק" שאינו יודע אודות עניני ספירות, סדר השתלשלות וכו', כי אם, מהות ועצמותו ית', ע"ד לשון רבינו הזקן בעת דביקותו: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ", איך וויל מעריגני דין אליין" - וכן לאידך - שיכולים וצריכים להסביר גם לגדולים, אשר, מצד ההשתדלות להבין כל דבר בשכל (להיותם "עם חכם ונבוך"), ובריבוי סברות, סברות שלו, וסברות שקיבל מרבו, מחביריו, ומתלמידיו יותר מכולם, צ"ל השתדלות יתירה שהשכל לא יעלים וכו'".

28 שם ע' 271.

29 שם ע' 271-2: "כציווי והוראת חז"ל "קשוט עצמן" (תחילה), כולל גם הפירוש "קשוט" מלשון קישוט, היינו, לא רק העבודה המוכרחת (ע"ד "לחם לאכול ובגד ללבוש"), אלא גם באופן של קישוטין, ועד לתכלית השלימות דכ"ד קישוטי כלה".

30 מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ יום א' פ' בחוקותי תשמ"ט - התוועדות ע' 168: "אל כל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם . . . שלום וברכה! בעמדנו בתקופה דשבע שבתות תמימות, ובה עצמה בהשבת דל"ג בעומר, ובתוך ותחלת שלשת הימים דיום סגולה זה, אשר בודאי כל אחד ואחת מתעורר לתוספת בתומ"צ במיוחד בקשר ליום זה . . . הנני לעורר ע"ד הצעת רבים והחלטתם לעשות כן במעשה בפועל, והמעשה הוא העיקר".

31 "תורה עבודה וגמ"ח - עליהם העולם עומד והרי רשב"י עליו נאמר וצדיק יסוד עולם".

32 "אייר (ר"ת אברהם יצחק יעקב רחל - שכוללת כל ד' האמהות)".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ . . . ת. ג. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לב. בפרטיות - שבכל פרט ד"דרכיך", מוצא ענין ב"דעהו", ידיעת ה'. ועל דרך תורת הבעל שם טוב שמכל דבר (אפילו פרט הכי קטן) שאדם רואה או שומע צריך ללמוד הוראה בעבודת ה' - "דעהו"⁴⁹.

השתטחות על ציון הרשב"י ב"ג בעומר

לג. נהגו ודייקו בדורות שלפנינו (ובודאי נוהגים כן עד היום הזה) שיהודי צפת עיר הקודש - הדרים בסמיכות מקום למירון (נוסף על אלה הבאים ממקומות ישוב רחוקים⁵⁰) - לעלות ולהשתטח על ציונו של רשב"י ב"ג בעומר, ומתחיל מליל ל"ג בעומר שבו נוהגים להדליק מדורות של אש לכבודו של רשב"י⁵¹.

לד. כאשר ל"ג בעומר חל ביום ראשון בשבוע, מקדימים לעלות למירון מערב שבת, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, ושוחטים כבשים בשביל סעודות השבת, שכל שבת מצוה לענגו בבשר שמן, ועל דרך זה בנוגע לשאר צרכי השבת - כך, שחוגגים את יום השבת קודש עצמו מתוך שמחה יתירה הקשורה עם שמחת ההילולא של רשב"י (נוסף על הסעודות של שמחה שעושים ב"ג בעומר מצד עצמו)⁵².

לימוד התורה באופן ד"תורתו אומנת"

כה. א) להוסיף [בקביעות עתים⁴⁰] בלימוד התורה באופן ד"תורתו אומנתו", שבאותה שעה שלומד תורה⁴¹ יהי במעמד ומצב, שאין בעולמו שום דבר מלבד לימוד התורה, ושום דבר שבעולם אינו תופס מקום אצלו שיפסיקו מלימודו⁴².

כו. ומה טוב - להוסיף גם בלימוד תורתו של רשב"י, כולל ובמיוחד - פנימיות התורה, "חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר", ובפרט כפי שנתגלתה ונתבארה באופן ד"יתפרנסון", בהכנה והשגה בחכמה בינה ודעת⁴³.

כז. כולל - שגם לימוד נגלה דתורה חדור בפנימיות התורה, בהתאם לחידושו של רשב"י שהסיר המחיצה שבין פנימיות התורה לנגלה דתורה, כך, שכל אחד ואחד יכול לבחור וללמוד "במקום שלבו הפך"⁴⁴.

כח. במיוחד - תלמוד בבלי, ש"בלולה במקרא בלולה במשנה כו", כל חלקי התורה, כולל גם פנימיות התורה, ועד שאפילו בפירוש רש"י על התורה, יש "ענינים מופלאים", "נפלאות" שבתורה, פנימיות התורה⁴⁵.

עבודה באופן ד"בכל דרכיך דעהו"

כט. ב) "בכל דרכיך דעהו", שבכל הדרכים של האדם (דרכיך) נעשה "דעהו", לא לשם "דעהו", אלא בהם עצמם "דעהו", שבדרכים שהאדם הולך בהם בחיי היום יום, בהם עצמם "ידע" את השם יתברך⁴⁶.

ל. כמו לדוגמא באכילה: נוסף לזה שאכילתו היא "לשם שמים", בכדי שיהי לו כח לעבוד השי"ת - יודע, שזה גופא מה שמקבל כח מהאכילה, הרי זה מצד הניצוץ אלקי שיש בהמאכל⁴⁷.

לא. בכללות - על ידי זה שמתבונן, שכל פרט שבעולם, וכל אדם, וכל דרכיו שהולך בהם - מתהוים בכל רגע ורגע מחדש מהשם יתברך, והקדוש ברוך הוא משגיח עליהם בהשגחה פרטית, ועד גם על פרט שבפרט⁴⁸.

49 שם: "החל מהתחלת היום: מיד כשניעור משנתו, ואינו יכול עדין ללמוד תורה, הרי מיד כשמרגיש שהוא חי, שזהו חלק מ"דרכיך" (מציאות האדם) - מודה להקב"ה, "מודה אני לפניך כו' שהחזרת בי נשמתך". וראה משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 271: "...ובודאי ניתן למצוא - גם ללא יגיעה גדולה, אפי' בקלות - בכל ענין פרטי הקשר והשייכות ד"דעהו" ("בי' אחידא"), נוסף על הענין העיקרי והכללי - חידוש ההתהוות דכל מציאות הבריאה מאין ואפס המוחלט בכל רגע ורגע (כתורת הבעש"ט), "המחדש בטובו בכל יום תמיד (בכל רגע ורגע) מעשה בראשית", אשר, אין לך "בי' אחידא" גדול מזה כשמתבונן שברגע זה ממש מתהווית מציאות הבריאה כולה ממהותו ועצמותו ית' שאין לו עילה וסיבה שקדמה לו ח", "אמיית המצאו"¹

50 משיחת ש"פ אמור תש"נ הערה 7 - התוועדות ע' 176: "וגם הם היו נוהגים להתאסף בצפת, ומשם היו עולים כולם יחדיו למירון".

51 ש"פ אמור שם. ושם הערה 8: "בזמן שניכר מדורת - האש בלילה דוקא" ובהערה 9: "שהאיר את העולם ע"י הגילוי אור דפנימיות התורה (פרטי הטעמים דמנהג ההדלקה - ראה בין פסח לשבועות פ"ח סט"ו-ז וט"ו). "ושם ע' 177: "ברדאי שגם האורחים מצפת עיה"ק ישתתפו ויטלו חלק בראש כל הפעולות הקשורות עם ל"ג בעומר. . כולל ובמיוחד - ע"י ההשתתפות בהתוועדות חסידית יחד עם כמה וכמה מבני וכו".

52 ש"פ אמור שם.

המעשה הראשון שעשה מיד בצאתו מן המערה וכו' הוא - אהבת ישראל, לעזור לכהנים שלא תהי' להם טירחא מיותרת, אפילו טירחא קלה וכו".

40 ראה שיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 177: "ההוראה. . בנוגע למעשה בפועל: לכל ראש - בנוגע ללימוד התורה - ענינו של רשב"י ש"תורתו אומנתו" - להוסיף בקביעות עתים לתורה, הן נגלה דתורה והן (ובמיוחד) פנימיות התורה, תורתו של רשב"י, ועד ללימוד שמאחד נגלה דתורה ופנימיות התורה גם יחד".

41 "ששים דקות, שלושים דקות, או אפילו שמונה עשרה דקות".

42 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 313.

43 שם ע' 314.

44 "לאו דוקא לימוד הזוהר ותיקוני זוהר, אלא גם בכל חלקי התורה".

45 שם: "כפי שנתגלה ע"י רבותינו נשיאנו".

46 שם ע' 305. וראה שם ע' 314: "מכיון שכל מציאותו, ובמילא, כל פרטי עניניו במשך כל היום כולו, חדורים בהענין ד"דעהו".

47 305 שם: "ועד"ז בכל עניני הרשות, "בכל דרכיך", שבהם גופא יודע את הקב"ה".

48 שם: "מתבונן בתורת הבעש"ט. . (אפילו על העלה המתגלגל ומתהפך מצד אל צד)".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ . ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד